

Autoriteit Persoonsgegevens

Postbus 93374, 2509 AJ Den Haag Bezuidenhoutseweg 30, 2594 AV Den Haag T 070 8888 500 - F 070 8888 501 autoriteitpersoonsgegevens.nl

De Minister van Justitie en Veiligheid Mr. F.B.J. Grapperhaus Postbus 20301 2500 EH Den Haag

Datum 15 april 2020 Ons kenmerk

Uw brief van 13 februari 2020

Contactpersoon

Uw kenmerk

Onderwerp

Advies consultatie voorstel persoonsgerichte aanpak en meldingen radicalisering en terroristische activiteiten

Geachte heer Grapperhaus,

Bij brief van 13 februari 2020 is de Autoriteit Persoonsgegevens (AP) op grond van het bepaalde in artikel 36, vierde lid, van de Algemene verordening gegevensbescherming (AVG), artikel 35b, eerste lid, onderdeel b, van de Wet politiegegevens en artikel 27, derde lid, van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens geraadpleegd over het conceptvoorstel voor de wet persoonsgerichte aanpak en meldingen radicalisering en terroristische activiteiten (hierna: het concept).

In het voorgestelde casusoverleg wordt de aanpak van radicaliserende of geradicaliseerde personen door de betrokken instanties besproken. Naar het oordeel van de AP is onvoldoende duidelijk of het doel van dit overleg beperkt is tot afstemming van maatregelen die zich richten op al bekende personen of dat het overleg ook kan dienen om door gezamenlijke analyse van informatie potentiële gevallen in beeld te krijgen. Dat laatste is uiteraard veel ingrijpender. Door deze onduidelijkheid in de doelen kunnen noodzaak en proportionaliteit van de voorgestelde verplichte gegevensdeling ook niet goed worden vastgesteld en ontstaan op diverse punten onduidelijkheden. Daarnaast is ook de herkomst en de sterkte van de meldingen over radicalisering die een gemeente kan verstrekken aan andere instanties te onduidelijk. Dit kan er toe leiden dat mensen ten onrechte te boek komen staan als geradicaliseerd. De AP heeft op deze punten bezwaar tegen het concept en adviseert de procedure niet voort te zetten, tenzij de bezwaren zijn weggenomen.

Ons kenmerk

Strekking van het concept

Doel van het concept is het verstevigen van de wettelijke basis voor de huidige werkwijze van het lokaal bestuur ter bestrijding van radicalisering en terroristische activiteiten. Voorgesteld wordt:

- I. Een verplichting voor de deelnemende instanties aan het casusoverleg tot het aan elkaar verstrekken van persoonsgegevens en het verwerken daarvan voor zover dat noodzakelijk is met het oog op de bevordering van de afstemming van maatregelen ten aanzien van een persoon die in verband kan worden gebracht met terroristische activiteiten of radicalisering.
- II. Een bevoegdheid voor het college van burgemeester en wethouders (B&W) dat een melding ontvangt ter zake van radicalisering om de ontvangen gegevens ter beschikking te stellen aan andere instanties voor zover dat noodzakelijk is met het oog op hun taakuitoefening.
- III. Een wettelijke taak van B&W tot het organiseren van casusoverleggen met het oog op afstemming van maatregelen om tot een persoonsgerichte aanpak te komen.

Advies

Ad I. Gegevensverstrekkingen binnen deelnemende instanties casusoverleg

Casusoverleggen zijn al geruime tijd onderdeel van de nationale aanpak van radicalisering en terrorisme.¹ Zij zijn bedoeld om tot afstemming te komen over de mogelijke maatregelen in het kader van de persoonsgerichte, integrale aanpak.² Volgens de toelichting vullen deelnemers tijdens het casusoverleg elkaars beeld aan, bespreken zij mogelijke interventies en stemmen zij af welke interventies door welke partner worden gedaan. Er worden geen beslissingen door het casusoverleg als geheel genomen over de aanpak van personen of de aanwending van bevoegdheden door deelnemende partijen, aldus de toelichting.³ Als deelnemers aan het casusoverleg worden in het concept aangewezen: a. de burgemeester of B&W; b. de politie; c. het openbaar ministerie (OM); d. de Minister van Justitie en Veiligheid; e. reclasseringsinstellingen; f. de raad voor de kinderbescherming. Tussen de deelnemers aan het casusoverleg worden ook bijzondere persoonsgegevens gedeeld, zoals persoonsgegevens waaruit een religie blijkt, en persoonsgegevens van strafrechtelijke aard.

1. Noodzaak en proportionaliteit gegevensverwerking in het casusoverleg

¹¹ Vgl. bijv. Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme, Handleiding voor gemeenten, politie, Openbaar Ministerie en ketenpartners, blz. 12 en het modelconvenant Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme, Stcrt. 2107, 41324.

² Toelichting, blz. 6.

³ Toelichting, blz. 6.

Ons kenmerk

z2020-00167

De AP heeft de volgende opmerkingen in het licht van de op grond van de AVG vereiste noodzaak en proportionaliteit van gegevensverwerkingen in het kader van het casusoverleg.

a) Doel van het delen

Het verwerken van persoonsgegevens ten behoeve van het casusoverleg strekt volgens het concept uitsluitend tot een betere afstemming tussen de deelnemende instanties over de te nemen maatregelen. Volgens de toelichting beoogt het voorstel enkel om de taak van het college ten aanzien van het casusoverleg wettelijk te verankeren en niet om het casusoverleg zelf dwingend te uniformeren. De precieze praktische invulling van de lokale casusoverleggen kan volgens de toelichting verschillen. Hierover heeft de AP twee opmerkingen:

(i)De vraag is of het bevorderen van afstemming van maatregelen het enige doel is van het delen van gegevens tussen de deelnemers van het casusoverleg. Doel van het concept is om huidige werkwijze van casusoverleggen in beginsel voort te zetten. In dit verband wijst de AP erop dat volgens de Handleiding persoonsgerichte aanpak radicalisering en extremisme voor gemeenten, politie, OM en ketenpartners, de eerste taak van het casusoverleg is de *gezamenlijke analyse* van informatie. In de Evaluatie van het actieprogramma Integrale aanpak jihadisme is in dit verband gesteld: "Juist voor dit onderwerp geldt dat meerdere signalen bij elkaar kunnen duiden op radicalisering, terwijl één signaal hier geen aanleiding toe hoeft te geven."

Daarnaast is bij het voorgestelde doel de vraag of een instantie die door een casusoverleg met gegevens is verrijkt, deze vervolgens mag gebruiken ten behoeve van de eigen taakvervulling nu de verwerking in het concept uitdrukkelijk is beperkt tot het bevorderen van afstemmen van maatregelen.

Gelet op het voorgaande adviseert de AP zo nodig om de doelen voor het delen van gegevens tussen de deelnemers aan het casusoverleg en voor de verwerking in het casusoverleg in het concept aan te passen.

(ii) Voorts acht de AP het voorgestelde doel weinig onderscheidend. Op grond van de AVG dienen persoonsgegevens voor 'welbepaalde' doelen worden verzameld. Aan de hand daarvan kan immers worden bepaald welke persoonsgegevens wel of niet geschikt zijn ter bereiking van het doel en zodoende noodzakelijk zijn om te verstrekken aan bepaalde instanties. Wat betreft het doel van 'het bevorderen van afstemming' lijken nagenoeg alle mogelijke gegevens van een deelnemende instantie met betrekking tot de betrokkene geschikt omdat zij bijdragen tot het doel van 'het bevorderen van afstemming' van eventuele maatregelen jegens de betrokkene.

⁴ Artikel 2, tweede lid, en toelichting, blz. 5.

⁵ Toelichting, blz. 5.

⁶ Vgl. ook Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme, Handleiding voor gemeenten, politie, Openbaar Ministerie en ketenpartners, blz. 12. Vlg. ook het modelconvenant Persoonsgerichte aanpak voorkoming radicalisering en extremisme, Stcrt. 2107, 41324.

⁷ Evaluatie actieprogramma jihadisme, Inspectie Veiligheid en Justitie, Kamerstukken II 2017/18, 34775 VI, nr. X, bijlage.

⁸ Artikel 5 AVG.

Ons kenmerk

z2020-00167

De AP adviseert gelet op het voorgaande in de toelichting toe te lichten welke persoonsgegevens noodzakelijk zijn, dan wel het doel zo mogelijk te preciseren.

b) Verplichting tot delen

Daarnaast valt op dat in het concept sprake is van een *verplichting* tot het delen voor zover dat noodzakelijk is om de afstemming van maatregelen te bevorderen.⁹ Gelet op het beginsel van minimale gegevensverwerking uit de AVG en het daaruit voortvloeiende subsidiariteitsbeginsel is niet duidelijk waarom is gekozen voor een verplichting in plaats van een bevoegdheid. Een wettelijke verplichting houdt immers in dat in beginsel steeds moet worden verstrekt, terwijl een bevoegdheid in beginsel meer ruimte laat voor afwegingen om niet te verstrekken. Dit klemt temeer, nu het ook om bijzondere persoonsgegevens kan gaan, waarvoor in beginsel een verwerkingsverbod geldt.¹⁰

De AP adviseert gelet op het voorgaande de voorgestelde verplichting tot het delen van persoonsgegevens, met name bijzondere persoonsgegevens, nader te motiveren, dan wel, zo nodig het concept aan te passen.

c) Effectiviteit van delen

Uit de eisen van noodzaak en proportionaliteit vloeit verder voort dat een gegevensverwerking geschikt moet zijn ter bereiking van het doel. Het concept codificeert in feite de staande praktijk. In dit verband valt op dat in de toelichting niet is gemotiveerd dat de staande praktijk van het casusoverleg ten behoeve van de integrale persoonsgerichte aanpak bewezen "effectief" is voor het voorkomen van radicalisering, waarbij de AP tegelijk erkent dat het in deze lastig is om de effectiviteit van het voorkomen van radicalisering te meten.

De AP adviseert hierop in de toelichting in te gaan.

d) Conclusie

Gelet op het onduidelijke doel van het casusoverleg, de verplichte deling van gegevens tussen de deelnemers waarbij het bovendien gaat om bijzondere persoonsgegevens, en de onduidelijke effectiviteit van het delen, concludeert de AP dat er vraagtekens zijn te plaatsen bij de noodzaak en proportionaliteit van het voorgestelde delen van persoonsgegevens tussen aan het casusoverleg deelnemende instanties. Gelet hierop adviseert de AP, zo mogelijk, het concept aan te passen.

Weegploeg

⁹ Artikel, 2, tweede lid, van het concept.

¹⁰ Artikel 9 van de AVG en artikel 3 van het concept. Voor wat betreft de verstrekking van politiegegevens en justitiële gegevens wordt evenwel uitdrukkelijk voorzien in een nadere afweging in het voorgestelde artikel 6 en 7.

¹¹ Dit is vaste rechtspraak van zowel het Hof van Justitie EU (vgl. bijv. Hof van Justitie EU van 17 oktober 2013 zaak Schwarz/Duitsland, par. 45) als van het Europees Hof van de Rechten van de Mens.

Ons kenmerk

72020-00167

In het concept worden als deelnemers van het casusoverleg genoemd: B&W, politie, OM, de minister van Justitie en Veiligheid, de reclassering en de raad voor kinderbescherming. Zij worden echter niet allemaal voor elk casusoverleg uitgenodigd omdat eerst een weging plaatsvindt door een weegploeg. Hierover heeft de AP twee opmerkingen:

a. De toelichting stelt over de weegploeg:

"Welke partijen in een concrete casus daadwerkelijk betrokken dienen te worden in het casusoverleg, wordt bepaald door de "weegploeg". Dat is een voorbereidend onderdeel van het casusoverleg, bestaande uit de gemeente, politie en het OM. Alle deelnemende partijen leveren signalen van mogelijke radicalisering bij de weegploeg aan. De weegploeg beoordeelt de signalen aan de hand van objectieve criteria en bepaalt of voor een bepaald persoon een noodzaak bestaat tot bespreking in een casusoverleg, en welke instanties betrokken dienen te worden." 12

In de Gegevensbeschermingeffectbeoordeling (GEB) is het risico genoemd dat meer gegevens worden verwerkt dan nodig. In reactie daarop is in de toelichting gesteld dat de signalen van geval tot geval worden gewogen door de weegploeg.¹³

De AP merkt op dat de waarborg van de weegploeg al was meegenomen in de GEB en in zoverre weinig toevoegt als waarborg tegen het risico van bovenmatige verwerkingen. Mede gelet hierop geeft de AP in overweging om zo mogelijk te voorzien in nadere waarborgen, zoals de weegploeg bij of krachtens de wet te regelen en daarbij nader in te gaan op de beoordeling van de signalen aan de hand van objectieve criteria.¹⁴

b. In de toelichting is gesteld dat voor deelname aan een casusoverleg niet nodig is dat (vooraf) duidelijk is dat de deelnemende instantie het treffen van een maatregel overweegt:

"Het kan voor een instantie nodig zijn om aan te schuiven bij een casusoverleg juist om vast te stellen of zij een betrokkenheid heeft bij de casus." ¹⁵

De vraag is hoe deze passage zich verhoudt tot het doel van het casusoverleg van het bevorderen van de afstemming van maatregelen en tot de taak van de weegploeg om te beoordelen welke instanties uitgenodigd dienen worden.

De AP adviseert in het licht van het voorgaande nader op de bewuste passage in de toelichting in te gaan.

3. Minister van Justitie en Veiligheid als deelnemende instantie

¹² Toelichting, blz. 7.

¹³ Toelichting, blz. 10.

¹⁴ Het is vaste rechtspraak van het Hof van Justitie EU (en EHRM) dat in het kader van de beoordeling van de evenredigheid van een beperking van een grondrecht de wettelijke waarborgen en voorwaarden een belangrijke rol spelen.

¹⁵ Toelichting, blz. 7.

Ons kenmerk

72020-00167

Deelname aan een casusoverleg is volgens de toelichting gerechtvaardigd indien een organisatie beschikt over wettelijke taken en bevoegdheden die mogelijk relevant kunnen zijn in de persoonsgerichte, integrale aanpak van personen die in verband kunnen worden gebracht met radicalisering of terroristische activiteiten.

Opvallend is dat de minister van Justitie en Veiligheid in het concept is aangewezen als deelnemer, terwijl dat in het huidige modelconvenant niet het geval is en het concept de praktijk beoogt te codificeren. Als reden voor deelname van de minister van Justitie en Veiligheid worden in de toelichting verschillende wetten genoemd op grond waarvan deze minister bevoegdheden kan uitoefenen. Echter, niet wordt gemotiveerd dat de huidige praktijk van het casusoverleg, waaraan de minister niet deelneemt, leidt tot belangrijke manco's.

De AP adviseert gelet op het bovenstaande om in de toelichting de keuze voor deelname van de minister van Justitie en Veiligheid aan het casusoverleg nader te motiveren.

4. Diverse rollen gemeente in casusoverleg

De gemeente kan in verschillende rollen deelnemen aan het casusoverleg: enerzijds kan zij op grond van wettelijke taken één of meer interventies jegens de betrokkene overwegen en anderzijds treedt zij op als regisseur van het casusoverleg. In de toelichting wordt in het kader van de mogelijke interventies voor een persoonsgerichte aanpak om radicalisering te voorkomen van de zijde van de gemeente *alleen* de Wet aanpak woonoverlast genoemd.

Dit is opvallend omdat de burgemeester en B&W een veelvoud aan mogelijke interventies kunnen plegen, waaronder het inzetten van jeugdhulp of het opleggen van een gebiedsverbod. Dit leidt in de praktijk van het casusoverleg in het kader van de veiligheidshuizen bovendien tot een 'meer-petten'-problematiek, zoals blijkt uit het Handvat Gegevensuitwisseling bij samenwerking rond casuïstiek in het zorg- en veiligheidsdomein van maart 2019:

"Bij de vraag naar de juridische basis voor deelname van gemeenten in een casusoverleg moet men steeds helder voor ogen hebben vanuit welke specifieke wettelijke taak de gemeente aan tafel zit in die specifieke casus. Is dat bijvoorbeeld: het mogelijk opleggen van een gebiedsverbod bij een overlast gevende jongere, het sluiten van een pand van iemand die woonoverlast veroorzaakt, of de mogelijkheid tot het inzetten van jeugdhulp of een WMO-voorziening, etc. De opsomming van wettelijke taken in dit Handvat moet er niet toe leiden dat men denkt dat er in alle gevallen wel een wettelijke basis aanwezig is voor deelname van de gemeente aan het casusoverleg. Het is ook voor de andere deelnemers aan het overleg van belang vanuit welke taak de gemeente aan tafel zit om te kunnen beoordelen welke informatie zij aan de gemeente kunnen of willen verstrekken.

In de praktijk komt het vaak voor dat gemeenteambtenaren met teveel petten tegelijk op bij een casusoverleg zitten."

Als gevolg van de in het concept voorgestelde regierol van de gemeente kan die 'meer-petten'-problematiek in de praktijk zelfs toenemen. Voor alle deelnemers dient duidelijk te zijn in welke

Ons kenmerk

z2020-00167

hoedanigheid de gemeente deelneemt aan het casusoverleg: enkel als regisseur, alias procesbegeleider, of met het oog op de toepassing van een bepaalde interventie vanuit een gemeentelijke taak.

Gelet op het voorgaande adviseert de AP om in de toelichting de in de praktijk belangrijkste en vaak toegepaste gemeentelijke persoonsgerichte interventies ter voorkoming van radicalisering en de wettelijke grondslagen daarvoor nader toe te lichten en daarbij in te gaan op het voorkomen van de 'meerpetten'-problematiek.

5. Satellietpartners

Volgens de toelichting zijn er naast de deelnemende instanties ook 'satellietpartners', die kunnen aanschuiven tijdens een casusoverleg. Aan hen mogen geen persoonsgegevens verstrekt worden, althans niet op grond van artikel 2 van het concept. Een voorbeeld zijn instellingen voor de geestelijke gezondheidszorg (GGZ). Deze kunnen volgens de toelichting als expert in algemene zin advies geven over de bejegening van een persoon, zonder daarbij persoonsgegevens te verstrekken, ongeacht de vraag of die persoon cliënt van die instelling is.

Vraag is of het aanschuiven door instellingen zoals GGZ zonder dat zij op grond van het concept de bevoegdheid hebben tot het verstrekken van bijzondere persoonsgegevens nodig is nu deze algemeen van aard is, juist gelet op de persoonsgerichte aanpak van het concept en op welke wijze wordt voorkomen dat delen van gegevens aan de satellietpartners plaatsvindt en op welke wijze wordt voorkomen dat met satellietpartners persoonsgegevens op grond van het concept worden gedeeld.

De AP adviseert, mede aan de hand van de ervaringen, in de toelichting op het voorgaande in te gaan.

6. Tenuitvoerleggingsgegevens

Het casusoverleg ziet met betrekking tot de categorieën van gegevens uit de Wet politiegegevens en de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens op politiegegevens en justitiële gegevens.¹⁷

Het valt op dat andere categorieën van gegevens uit deze wetten ontbreken, zoals met name tenuitvoerleggingsgegevens. Dit wordt niet toegelicht en lijkt een omissie omdat de minister van Justitie en Veiligheid (sinds de Wet tenuitvoerlegging strafrechtelijke beslissingen verantwoordelijk voor de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke sancties), en het OM deelnemers aan het casusoverleg zijn en zij tenuitvoerleggingsgegevens kunnen verwerken in de zin van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens: persoonsgegevens of gegevens over een rechtspersoon inzake de tenuitvoerlegging van strafrechtelijke beslissingen, die in een dossier of een ander gegevensbestand zijn of worden verwerkt.

De AP adviseert het concept zo nodig aan te vullen met de verwerking van tenuitvoerleggingsgegevens.

¹⁶ Toelichting, blz. 8.

¹⁷ Het voorgestelde artikel 20, derde lid, Wet politiegegevens en artikel 8b van de Wet justitiële en strafvorderlijke gegevens.

Ons kenmerk

z2020-00167

7. Verwerkingsverantwoordelijke voor verwerken persoonsgegevens in casusoverleg

In de toelichting wordt opgemerkt dat de deelnemende instanties ieder voor zich als verwerkingsverantwoordelijke gehouden zijn hun verantwoordelijkheden op grond van de AVG na te komen. ¹⁸ Niet expliciet wordt ingegaan op de vraag wie als verwerkingsverantwoordelijke geldt voor het verwerken van persoonsgegevens door de deelnemers aan het casusoverleg. De toelichting stelt:

"Als het college de conclusies van het casusoverleg ten aanzien van een bepaald subject vastlegt ten behoeve van een eventueel volgend overleg over deze persoon, dan dient de gegevensverwerking door het college in het kader van deze taak daartoe beperkt te blijven. Het is nadrukkelijk niet de taak van het college om ten aanzien van personen die worden besproken in het casusoverleg een dossier aan te leggen waarin alle door de verschillende deelnemende partijen ingebrachte gegevens worden samengevoegd. Dat is immers niet strikt noodzakelijk voor het uitvoeren van deze taak, het bevorderen van afstemming tussen deelnemende instanties."

De AP neemt aan dat in elk geval het college van B&W verwerkingsverantwoordelijke is voor bovenstaande verwerking van de conclusies van het casusoverleg nu het college, gelet op haar taak van het bevorderen van afstemming van maatregelen, het doel en de middelen van de verwerkingen vaststelt. 19 Mede gelet op de uitoefening van rechten door betrokkene is relevant wie als verwerkingsverantwoordelijke geldt voor deze verwerkingen.

De AP adviseert dit in de toelichting te verduidelijken.

Ad II. Verstrekken van persoonsgegevens door B&W aan andere instanties ter voorkoming van radicalisering

Het concept regelt dat B&W –als zij signalen ontvangen over radicaliserende of reeds geradicaliseerde personen– deze meldingen kunnen doorgeven aan andere instanties die deze nodig hebben voor hun taakuitoefening, ook als het gaat om bijzondere persoonsgegevens of persoonsgegevens van strafrechtelijke aard.²⁰ Hierover heeft de AP drie opmerkingen.

8. Herkomst van de signalen

De toelichting stelt:

"Gemeenten ontvangen in hun dagelijkse praktijk op verschillende manieren signalen van radicalisering. Deze signalen ontvangen zij van lokale partners uit het zorg- en/of veiligheidsdomein of van ongeruste burgers. Ook

¹⁸ Toelichting, blz. 16.

¹⁹ Artikel 4, onderdeel 7, AVG. Mogelijk is sprake van gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijkheid in de zin van artikel 26 AVG: Wanneer twee of meer verwerkingsverantwoordelijken gezamenlijk de doeleinden en middelen van de verwerking bepalen, zijn zij gezamenlijke verwerkingsverantwoordelijken.

 $^{^{\}rm 20}$ Voorgestelde artikel 5 van het concept.

Ons kenmerk

72020-00167

diverse afdelingen binnen gemeenten hebben soms de beschikking over signalen van radicalisering dan wel zorgmeldingen die mogelijk gerelateerd zijn aan radicalisering."²¹

Het valt op dat in de toelichting niet wordt ingegaan op de grondslagen voor ontvangst van deze persoonsgegevens door B&W van met name lokale partners uit het zorg- en veiligheidsdomein. In het concept wordt weliswaar de verstrekking van de gegevens door B&W aan andere instanties uitdrukkelijk geregeld, maar niet wordt ingegaan op de herkomst van de signalen van met name lokale partners en de grondslagen. Dit klemt te meer voor zover het daarbij gaat om bijzondere persoonsgegevens in de zin van artikel 9 AVG en gegevens van strafrechtelijke aard in de zin van artikel 10 (U)AVG, waarvoor in de AVG in beginsel een verwerkingsverbod geldt.

De AP adviseert in de toelichting in te gaan op de grondslagen voor verwerking van veelvoorkomende signalen die B&W ontvangen van met name lokale partners uit het zorg- en veiligheidsdomein, in het bijzonder waar het betreft bijzondere persoonsgegevens en gegevens van strafrechtelijke aard.

9. De kracht van het signaal

Onduidelijk is bovendien wat de sterkte is van een ontvangen melding van radicalisering, met name in geval deze niet wordt besproken in het casusoverleg en geen verificatie plaatsheeft. Het risico bestaat dan dat het om zachte informatie gaat die een eigen leven gaat leiden en mensen ten onrechte als geradicaliseerd te boek komen staan.

De AP adviseert in de toelichting in te gaan op de wijze waarop zo veel mogelijk kan worden voorkomen dat door B&W zachte informatie aan andere instanties wordt verstrekt.

10. Verstrekking persoonsgegevens van strafrechtelijke aard door B&W

Voorgesteld wordt dat B&W gegevens van strafrechtelijke aard kunnen verstrekken aan andere instanties (artikel 5, tweede lid). Doel hiervan is, kort gezegd, het voorkomen van radicalisering en dus niet het opsporen of vervolgen van terrorisme.²²

Onduidelijk is waarom - gelet op het doel van hulp bieden om radicalisering te voorkomen, het nodig is voor B&W om persoonsgegevens van strafrechtelijke aard te verstrekken aan hulpverlenende instanties. Indien het immers gaat om opsporing worden de gegevens in handen van politie en justitie gesteld.

De AP adviseert in de toelichting de noodzaak van het verstrekken van gegevens van strafrechtelijke aard door B&W aan hulpverlenende instanties ten behoeve van het voorkomen van radicalisering nader te motiveren en daarbij in het bijzonder te vermelden om wat voor gegevens het gaat en aan welke instanties.

²¹ Toelichting, blz. 14.

²² Toelichting, blz. 14.

Ons kenmerk z2020-00167

Openbaarmaking

De AP is voornemens dit advies na vier weken openbaar te maken op de website www.autoriteitpersoonsgegevens.nl. Behoudens tegenbericht gaat zij ervan uit dat hiertegen geen bezwaar bestaat.

Hoogachtend, Autoriteit Persoonsgegevens,

Drs. C.E. Mur Bestuurslid